

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ «ΠΡΩΤΑΙ»

«ΟΙ ΛΕΓΕΩΝΑΡΙΟΙ»

Τοῦ ΣΩΤΗΡΗ ΠΑΤΑΤΖΗ

(ΘΕΑΤΡΟΝ ΒΕΑΚΗ)

Πάλιν θά δυσανεστήσω ἓνα συγγραφέα πού τόν ἐκτιμῶ πολύ σάν διηγηματογράφο καί πού σάν κωμωδιογράφος ὄχι μόνο δέν μέ ικανοποιεῖ, ἀλλά μοῦ δίνει ἐπιπλέον καί τὸ αἶσθημα ὅτι θυσιάζει τὸ ταλέντο του —γιατί ἔχει καί ταλέντο θεατρικό— στήν εὐκόλη ἐπιτυχία. «Οἱ Λεγεωνάριοι» εἶναι σατιρική κωμωδία. Ὁ Σ. Πατατζῆς θέλησε νά σατιρίσει τόν μιλιταρισμό, ἴδιον παντοῦ καί πάντοτε, ὅπως σωστά γράφει, καί τήν ἀποικιοκρατία, ἀκόμα, ξώπετσα, στό πρόσωπο τοῦ κεφαλονίτη τρελλόπαπα, καί τόν κλῆρο. Μεγάλοι στόχοι γιά σάτιρα καί πού ξόπνησαν τόν οἴστρο πολλῶν σατιρικῶν συγγραφέων. Δέν εἶναι ὅμως μονάχα ὁ στόχος· εἶναι καί ὁ τρόπος πού θά ἐξακοντίσεις ὑπὸ στόχο τὰ θέλη σου. Αὐτός ὁ τρόπος δέν ἔχει τή φινέτσα καί τήν ποιότητα πού θ' ἀπαιτοῦσε κανεῖς ἀπό συγγραφέα σάν τόν Σωτήρη Πατατζῆ, εἶναι χοντρός καί εὐκόλος. Καί αὐτῇ τῇ χαμηλῇ ποιότητά τῆς σάτιρας δέν τήν σκεπάζουν ἄλλες χάρες τῆς κωμωδίας· γιατί «Οἱ Λεγεωνάριοι» ἔχουν πολύ λιγότες ἄλλες χάρες. Ὡστόσο, τῇ μέρᾳ πού παρακολούθησα τήν παράσταση τὸ κοινὸ κάθε τόσο γελοῦσε. Καί δέ λέω, θέθσια, ὅτι ἡ νέα κωμωδία τοῦ Σ. Πατατζῆ, δέν ἔχει κωμικά στοιχεῖα. Ἐχει. Ἀλλά εἶναι λίγα καί ἱσχνά καί δέν τὰ ἔχει χορησιμοποιήσει, ὅπως θά περίμενε κανεῖς, μέ γνήσιο καί πλούσιο κωμικὸ οἶστρο, ὁ συγγραφέας.

Ὅλοι οἱ ἡθοποιοὶ μ' ἐπὶ κεφαλῆς τόν Μίμη Φωτόπουλο καί τόν Ντίνου Ἡλιοπούλο παίζουν μέ μπρίο καί τέχνη καί εἶναι στό κλίμα τῆς κωμωδίας.

ΚΛ Β. ΠΑΡΑΣΧΟΣ